

Ismerkedünk

Kicsiny kis fényemmel világítani fogok – mozdulatainkkal kísérjük a szöveget, alapozzuk a hangulatot, zeng az ének. Sokszor így kezdődik, ilyen „gyertyagyújtással” a hit és erkölcsstan óra. Első osztályban is, de még ötödikben is. Kedvencünk az ének: van, akinek ima, van, akinek *csak* tetszik.

Második hónapja, hogy próbálgatjuk a kötelezően választható erkölcsstant, illetve hit-és erkölcsstant. Egy mondatban nem lehet összefoglalni a „tananyagot”, de leegyszerűsítve így lehetne fogalmazni: **én és a környezetem megismerése** elsőben, illetve ötödikben már az **alakítása**. A „tananyag” feldolgozása kapcsán terítékre kerülnek a családok, és kiderül, hogy mennyi sérült helyzet van. Mindegy, hogy etika vagy hittan, a családok betegségével szembesülnünk kell. Egészen pontosan: a gyermekeink helyzetével, a háttérrel valamit kezdenünk kell. Mert nem mindegy, hogyan dolgozzuk fel, értékeliük az elvált, újraraházasodott, élettársi kapcsolatban élő szülők, apu-barátnője, anyu-barátja helyzetet, egyáltalán, **hogyan beszélünk róla**.

Az egyik elsős etika könyvben láttam egy képet a családról, amelyhez kapcsolódó feladat az volt, hogy kit hogyan nevezünk a családban? És a képen három felnőtt /két nő között egy férfi, mindketten belékarolnak/ és egy-egy gyerek szerepelt egyik, illetve másik oldalon.

A civil etika nagy veszélye, hogy a megtörtént esetek /statisztika!/ alakítják a normát, vagy így is mondhatnám, a közvélemény alakítja a jó és rossz megítélését. **A hittanban felvállaljuk, hogy számunkra az Istennek való engedelmesség a meghatározó.** Ez a családról való beszélgetésben úgy jön elő, hogy nyíltan ki merjük mondani-mondatni, hogy nem jó nekünk, mikor apa és anya veszekednek, nem jó nekünk, ha apa és anya nem együtt laknak ... Nekik sem jó ez így. És **a hittan lehetőséget ad arra, hogy a beteg helyzetben ne ragadjunk le tehetetlenül, hanem a minket szerető Isten akarataként fogalmazzuk meg a belénk oltott vágyat.** Milyen jó, mikor apa ránk figyel, vagy ha nem érezzük ezt, hiányzik. Milyen jó, mikor megtapasztaljuk anya felénk hajló gondoskodását, és mi is ilyen anyukák szeretnénk lenni. Mi beszélhetünk az Istenről, nagyszerű elképzeléséről – „az én és a környezetem megismerése” témakör legszebb feldolgozása ez. Fontos vagyok, de nem én vagyok a központ – ez a megközelítés tartalmilag is, és kommunikációs szempontból is jobb.

Az ötödikeseknél a **milyen vagyok- milyen legyek** a hangsúly. És a hittan itt is szép megoldást kínál. A Szentírást, Isten üzenetét tanulmányozzuk, és **a történetek értelmezésén** keresztül - amire érzékenyek, amire megértek, azt szabadon magukra vonatkoztathatják. A történetek önmagukban is érdekesek, és ha most nem, majd később kinyílik értelmük. Most **arra mindenképpen alkalmasak, hogy a kimondásokat, megfogalmazásokat segítsék, a tisztánlátást, helyes döntés alakítását segítsék.** Ne feledjük: a Szentírás az emberiség kultúrkincse, hívő ember számára pedig még ennél is több – Isten szava, melynek ereje van. Nem csoda, ha szeretik hittanosaink!

Mindig tudtam, hogy az **Egyház hordozza az egyént, az emberi tudást, bölcsességet felülmúlja**, most mégis intellektuális élmény és érzelmi élmény, azaz boldogság volt megtapasztalni, hogy **amit csinálunk, az kiáll minden próbát, egyszerűen jó.** A 2000 éves Egyház engedelmeskedni akar Jézus missziós parancsának: tegyetek tanítványommá minden népet... tanítsátok mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek. A mi erkölcsstanunk alapja ez. És ez elég ma is. Az új helyzetben is, velünk egyszerű közvetítőkkel is – mert Isten Műve. Jézus parancsának teljesítése.

Eltelt egy kis idő, és már vannak elemzések az erkölcsstan és hit és erkölcsstan bevezetésének tapasztalatairól. Érdekes ezekre is odafigyelni, átgondolni ... segíthetik eligazodásunkat!